

[Thomsen.]

Ønsker, og der er ingen som helst Udsigt til, at Lovgivningsmagten blot i nogen Maade vil imødekomme Krav, som De danske Mejeriforeningers Fællesorganisation paa 200 000 Landmænds Vegne har rejst. Selvfølgelig var der ikke det mindste i Vejen for, at Smørfonden gennem valutaiske Foranstaltninger kunde blive af en saadan Størrelse, at Smørprisen derigennem kunde bringes op paa Produktionsprisen. Da der imidlertid ikke fra anden Side synes at være Villighed til at medvirke til Iværksættelse af virkelig effektive Foranstaltninger, hvad jeg gjorde opmærksom paa ved første Behandling, har vi fra vor Side anset det for fuldkommen haabløst at stille Ændringsforslag til anden Behandling forleden Dag, men vi vil i Betragtning af Omstændighederne stemme for det foreliggende Lovforslag.

Landbrugsministeren (Bording): Der foreligger fra Folketingsudvalget to Indstillinger, en Flertals- og en Mindretalsindstilling. Jeg kan modtage Flertalsindstillingen, men maa fraraade at stemme for Mindretalsindstillingen.

Det ærede Medlem Hr. Kyed fremsatte forskellige Paastande. Jeg skal heroverfor sige, at det ikke er rigtigt, naar det ærede Medlem siger, at der ikke i det Lovforslag, der er vedtaget af Landstinget, indeholdes noget om, at Margarineafgiften skal uddeles til Landmændene og fortrinsvis til de større Landmænd. Der staar udtrykkeligt i det Lovforslag, som det ærede Medlem nu har anbefalet, i § 1, Stk. 2, at der paalægges al Margarine, der forhandles her i Landet, en Afgift i den ene Halvdel af Aaret med 20 Øre pr. kg og i den anden Halvdel med 40 Øre pr. kg. Der staar endvidere udtrykkeligt i § 3, Stk. 1, at det Beløb, der indkommer dels ved Smørafgiften, dels ved Margarineafgiften, skal fordeles til Landbrugere efter leveret Mælk, og i § 3, Stk. 2, hedder det, at 5 Mill. Kr. af det indkomne Beløb skal uddeles til den mindre bemidlede Del af Befolkningen — men Resten uddeles altsaa til Landbrugerne efter leveret Mælk. Enhver kan heraf se, at der efter Forslaget lægges en Afgift paa al Margarine, og Hovedparten af denne, de tre Fjerdedele, skal uddeles til Landbruget efter leveret Mælk — det vil sige: fortrinsvis til de større Landmænd.

Den anden Paastand, det ærede Medlem fremsatte, og som heller ikke er rigtigt, er den, at hverken Flertallet i Folketingsudvalget eller jeg har villet være med til

at forhandle om andre Forslag end det, der er foreslaet fra min Side. Det er ikke rigtigt; vi har til enhver Tid givet Udtryk for, at vi var villige til Forhandling om de forskellige Punkter i Lovforslaget, men vi kunde ikke for Tiden gaa med til en Margarineafgift, idet Grundlaget for en saadan ikke er til Stede i tilnærmelsesvis samme Grad i Aar som i Fjor. Naar saa hertil kommer, at det Beløb, der indgik ved Margarineafgiften i Fjor, blev anvendt dels til Margarinekort til de mindre bemidlede og dels til Hjælp for de arbejdsløse, maa man forstaa, at det er ganske umuligt for os at gaa ind i en Forhandling om en saadan Margarineafgift, naar man stiller sig paa det Standpunkt, at Beløbet fortrinsvis skal uddeles til de større Landmænd.

Endelig udtalte det ærede Medlem, at Regeringen ikke vil gennemføre en rimelig Pris for Forbruget paa Hjemmemarkedet. Det er heller ikke rigtigt. Der staar udtrykkeligt i mit Forslag, at der paalægges Smør til Hjemmemarkedet en vis Afgift — en Afgift, hvis Størrelse det ærede Medlem og hans Parti i Fjor var med til at fastsætte. De Bestemmelser, der foreslaas i mit Forslag i §§ 2, 3 og 4, fritager ikke noget Forbrug for Afgift, men giver en Bemyndigelse for Landbrugsministeren — dersom Landbruget selv ønsker det — til at fritage hele Befolkningen eller Dele af Befolkningen for Afgiften en vis Tid af Aaret. Men hvis Landbruget ønsker, at hele Forbruget skal belastes med Afgift, er der intet i Vejen for, at Afgiften kan blive opkrævet for hele Forbruget — ikke det fjerneste.

Alle tre Paastande er altsaa urigtige.

Jeg skal til Slut fremsætte en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen. Det ærede Medlem udtalte, at vi havde Landbrugskrise i Danmark, og at naar den nu ikke var saa slem som tidligere, var Aarsagen den, at man inden for Landbruget havde nedsat sine Udgifter. Hvorfor nu staa op her og overdrive saa forfærdeligt? Alle Mennesker, der kender en lille Smule til Vilkaarene her i Landet, ved dog, at der næsten for alle Landbrugsprodukters Vedkommende i de sidste Par Aar er sket en Stigning i Prisen. Derfor kan man ganske roligt sige, at naar Landbruget i Dag er mere rentabelt end for 2 Aar siden, er det, dels fordi man har forstaaet at nedsætte sine Udgifter, men dels og i ikke ringe Grad fordi Indtægterne er blevet forøget.

Jeg vil meget anbefale, at man stemmer for Flertallets Indstilling, idet jeg maa have den Opfattelse, at det vilde være uforsvarligt, om man stod i Morgen og ingen Smørlov